

خبر

کاهش تولدنوزادان در ژاپن

داده‌های دولت ژاپن نشان می‌دهد تعداد تولد نوزادان در ژاپن از ماه ژانویه تا ژوئن سال جاری میلادی (بهمن -مردادماه) با کاهش ۳٫۶ درصدی نسبت به مدت‌زمان مشابه سال گذشته به ۳۷۱ هزار و ۵۲ نفر رسیده‌است. تعداد سالانه تولد در ژاپن احتمالاً به زیر ۸۰۰ هزار تولد خواهد رسید. این در حالی است که سال گذشته بار کوردی جدید این رقم به ۷۹۹ هزار و ۷۲۸ تولد کاهش یافته بود.

با این وجود داده‌های ابتدایی وزارت بهداشت، کار و رفاه ژاپن نشان می‌دهد سرعت کاهش تولد برای نیمه نخست سال ۲۰۲۳ از پنج درصد زمان مشابه سال گذشته کمتر شده است. این داده‌ها همچنین شامل تعداد تولد نوزادان ژاپنی در خارج از این کشور و یا شهروندان سایر کشورها که در ژاپن زندگی می‌کنند است. تعداد ازدواج در شش ماه نخست سال جاری میلادی ۷٫۳ درصد کاهش داشته و به ۲۴۶ هزار و ۳۳۲ رسیده است. در همین حال تعداد مرگ‌ومیر افراد با افزایش ۲٫۶ درصدی به ۷۹۷ هزار و ۷۱۶ رسیده که منجر به کاهش جمعیت ۴۲۶ هزار و ۶۶۴ نفری در این مدت‌زمان شده است.

دوسوم جوانان کره جنوبی تمایلی به ازدواج ندارند

بر اساس یک گزارش در کره جنوبی تنها یک نفر از هر سه نفر در محدوده سنی ۱۹ تا ۳۴ سال دیدگاهی مثبت درباره ازدواج دارد که این امر می‌تواند منجر به کاهش شدید در تعداد ازدواج‌ها و افزایش بحران جمعیتی شود. به گزارش کوریا تایمز، گزارشی که از سوی مرکز آمار کره جنوبی منتشر شده نشان می‌دهد تنها ۳۶٫۴ درصد از مردم در دهه سنی ۱۹ تا ۳۴ سال دیدگاهی مثبت درباره ازدواج در سال ۲۰۲۲ داشتند. ارقام سال گذشته سقوطی شدید را از سال ۲۰۱۲ درباره ازدواج نشان می‌دهد که ۵۶٫۵ درصد جوانان کره جنوبی نگاهی مثبت درباره ازدواج داشتند.

ارقام سال ۲۰۲۲ همچنین کمتر از کل گروه پاسخ‌دهندگان نظرسنجی که بالای ۱۳ سال سن داشتند بوده است. به علاوه با توجه به جنسیت ۱۰ درصدی از سال دیدگاه مثبت درباره ازدواج در میان مردان از ۶۶٫۱ درصد به ۴۳٫۸ درصد کاهش یافته است. در میان زنان نیز از ۴۶٫۹ درصد به ۲۸ درصد رسیده است.

این داده‌ها پس از این که تعداد ازدواج‌ها در کره جنوبی در سال ۲۰۲۲ -برای یازدهمین سال پیاپی- کاهش یافت و به ۱۹۱ هزار و ۷۰۰ ازدواج رسید که کمترین رقم از سال ۱۹۷۰ بود، منتشر شد. بدین ترتیب نرخ کلی زادوولد این کشور و یا میانگین داشتن کودکان در زنان بارور در طول زندگی به ۰٫۷۸ در سال ۲۰۲۲ رسیده که کمترین رقم از سال ۱۹۷۰ که ۴٫۵۳ بوده، ثبت شده است. نرخ زادآوری کره جنوبی در سال ۲۰۲۲ به کاهش جمعیت این کشور منجر شده و این رقم آن قدر پایین گزارش شده که تنها با سطح جایگزینی ۲٫۱ می‌توان جمعیت این کشور را به شکل ثابت ۵۱٫۵ میلیون نفر حفظ کرد. در پاسخ به این پرسش که چرا جوانان در کره جنوبی ازدواج نمی‌کنند، ۳۳٫۷ درصد از مجردها دلیل آن را مسائل مالی عنوان کردند. ۱۷٫۳ درصد نیز اعتقادی به اجباری بودن ازدواج نداشتند، در حالی که ۱۱ درصد از فرزندان وری و نگهداری کودک به عنوان مانع و مشکل یاد کردند.

«شی جین پینگ» در سال ۲۰۱۲، چین تقریباً فضا و فرصت مناسبی را برای فعالیت جامعه مدنی، روشنفکران و رسانه‌ها ایجاد کرد و شرکت‌های خصوصی را تشویق می‌کرد تا به غرب سفر کنند و از آن‌ها بیاموزند تا بتوانند رؤیای چینی را محقق کنند. اما در این یک دهه اخیر فضا برای جوانان بسیار تنگ و تاریک شده است.

فناوری، ضربه سختی به جوانان و جاه‌طلبی‌های آن‌ها در حوزه فناوری ایجاد کرد و سرکوب و نظارت بر شرکت‌ها، عده زیادی را از سرمایه‌گذاری ناامید کرد.

مشکلات ادامه‌دار اقتصادی

در حالی که حزب کمونیست چین بسیار تلاش کرده تا مشکلات بیکاری نسل جوان را کمرنگ نشان دهد، بسیاری از تحلیلگران بر این باورند که ممکن است مشکل بیکاری در چین تا یک دهه آینده کاهش نیابد. این موضوع می‌تواند پیامدهای بالقوه‌ای برای چین ایجاد کند و فراتر از مشکلات اقتصادی، آتش مشکلات سیاسی را در این کشور شعله‌ور کند. جوانان ناراضی چینی یک مسئله دائمی در سیاست چین به حساب می‌آیند. آن‌ها در سال ۱۹۱۹ برای اعتراض به رفتار خشن چین توسط متحدانش در پایان جنگ جهانی اول به خیابان‌ها آمدند و خواستار اصلاحات مدرن شدند. در طول انقلاب فرهنگی، زمانی که «مائو تسه‌توئگ» گارد سرخ خود را آزاد کرد، جوانان دوباره در مرکز صحنه قرار گرفتند که بسیاری از آن‌ها حتی نوجوان بودند. بار دیگر در سال ۱۹۸۹ دانشجویان به میدان «تیان آن من» در پکن هجوم آوردند تا آزادی‌های بیشتری را مطالبه کنند که به مرگ نزدیک به هزار دانشجو منجر شد. از آن زمان به بعد، جوانان نقش به مراتب کمتری در سیاست داشتند، اما این جوانان بی‌انگیزه می‌توانند به جای یک فوران اجتماعی، یک فرسایش اجتماعی ایجاد کنند که باعث می‌شود تا به طور مثال زنان دیرتر زایمان کنند یا اصلاً فرزندآوری نکنند و کاهش جمعیت اتفاق بیفتد. حتی تسلط دولت بر جامعه مدنی، فرهنگ اجتماعی و کارآفرینان، بر کاهش ریسک‌پذیری اقتصادی جوانان منتهی می‌شود که بسیاری از سرمایه‌ها را از چین خارج خواهد کرد. بی‌شک بسیاری از جوانان چینی در سال‌های آینده مهاجرت خواهند کرد و بخش دیگری از جوانان هم به جای ریسک‌پذیری‌های اقتصادی به شغل‌های دولتی که برای آن‌ها ثبات و امنیت اقتصادی به همراه خواهد داشت، روی می‌آورند. در نتیجه، آن اقتصاد نوآورانه‌ای که دولت چین مدنظر داشت محقق نخواهد شد و چین بهترین سرمایه‌های انسانی خود را از دست خواهد داد.

دولت چین زمانی از کارآفرینان و دانشجویان درخواست می‌کرد که شجاعانه، رؤیاهای خود را دنبال کنند و برای آن بجنگند، اما امروزه دولت چین تنها از جوانان می‌خواهد که از آرمان‌ها و ارزش‌های حزب پیروی کنند، چنان‌که پدران آن‌ها می‌کردند.

منبع: اکونومیست

جوانان چینی از آینده خود ناامید هستند

حرکت بر خلاف مدار توسعه ملی

قدرت اقتصاد چین از سال ۱۹۷۸، زمانی که رهبران حزب کمونیست برای اولین بار سیاست اصلاح بازار را در پیش گرفتند، هر ده سال یک‌بار تقریباً دو برابر شده است. همین امر باعث شد تا جوانان بتوانند از روستاهای دورافتاده به شهرها بیایند و با اشتغال در کارخانه‌ها و ساخت‌وساز و با دستمزد کافی که می‌گرفتند، خانواده تشکیل دهند. تا سال‌های قبل از به قدرت رسیدن

گزارش

نرخ بیکاری در بین جوانان ۱۶ تا ۲۴ ساله چینی در سال‌های اخیر به ۲۰ درصد رسیده است. آمارها نشان می‌دهد که در سال ۲۰۲۱ بیش از ۷۰ درصد این جوانان بیکار، فارغ‌التحصیلان دانشگاهی بوده‌اند. در کنار این بحران اشتغال، جوانان چینی اکنون با قیمت‌های بالای مسکن هم مواجه هستند که رؤیاهای ساده جوانان برای یافتن کار، خرید خانه و حمایت از خانواده را دور از دسترس می‌کند. معضل اشتغال و مسکن، می‌تواند برای مقامات پکن مشکلات بزرگی ایجاد کند؛ چراکه حدود ۳۶۰ میلیون چینی، بین ۱۶ تا ۳۵ سال قرار دارند و تیرگی وضعیت آن‌ها، پیامدهای عمیقی بر آینده چین، اقتصاد آن و جاه‌طلبی‌های آن در دنیا خواهد داشت.

آرمان‌نوسازی ملی

به نظر می‌رسد که دولت چین به جای حمایت از جوانان تمایل دارد فقط آن‌ها را سرزنش کند و از آن‌ها بخواهد تا خود را فدای «آرمان‌نوسازی ملی» کنند و این شرایط سخت را تحمل کنند. البته این گونه نیست که جوانان چینی به سختی عادت نداشته باشند، آن‌ها از سنین پایین با فشار زیادی برای موفقیت در مدرسه روبه‌رو هستند و برای امتحان سخت ورودی دانشگاه چین که به نام گائو کائو شناخته می‌شود، آماده می‌شوند که سالانه ۱۳ میلیون نفر در آن شرکت می‌کنند. اما با این حال، جوانان امروز چین این احساس را تجربه می‌کنند که درس خواندن و کار کردن لزوماً زندگی بهتر را برای آن‌ها فراهم نخواهد کرد. البته آمار هم این احساس را تأیید می‌کند؛ تعداد مشاغل ایجاد شده با تعداد فارغ‌التحصیلان هم‌خوانی ندارد. مسئله دیگر، عدم تطابق بین مهارت‌های فارغ‌التحصیلان و نیاز کارفرمایان است که باعث می‌شود، جوانان بعد از فراغت از تحصیل به کارهای سطح پایینی مانند تفکیک زباله و یا سیگار فروشی روی بیاورند. حتی این روزها، مشاغل دولتی با دستمزدهای پایین اما با ثبات، در بین جوانان طرفدارانی پیدا کرده است. مطالعات دانشگاه استنفورد هم نشان می‌دهد که دستمزد طبقه متوسط این کشور به طور قابل توجهی کاهش یافته و تعداد کمی از جوانان درآمد کافی برای خرید خانه در یک مکان خوب دارند، در حالی که به‌خاطر ۴۰ سال سیاست‌های تک‌فرزندی در چین، مجبور به مراقبت از پدر و مادرهای خود هم هستند. همه این‌ها در حالی است که دیگر از فضای نسبتاً باز

فرهنگی دهه ۹۰ هم خبری نیست. صحبت‌ها در فضای مجازی به یک‌سری گفت‌وگوهای ناسیونالیستی تقلیل پیدا کرده، سخت‌گیری‌های بیشتری به زنان می‌شود و حتی ساعات بازی‌های ویدئویی برای جوانان محدود شده است. سانسور افزایش یافته و هنرمندان برای تولید محتوای هنری، بسیار زیر کنترل و نظارت هستند. این سانسورها حتی به محیط آموزشی کشیده شده است. بسیاری از کتب درسی با انگ آسب به ثبات اجتماعی و یا تشویق ارزش‌های انحرافی از مدارس حذف شده‌اند و از دانشگاه‌ها خواسته شده تا به سنگر حزب کمونیست تبدیل شوند. این شرایط برای زنان و فعالان فمینیست سخت‌تر هم هست. آن‌ها به شدت تحت نظارت دقیق قرار گرفته‌اند. ۶۱ درصد زنان فارغ‌التحصیل گزارش کرده‌اند که هنگام مصاحبه، از آن‌ها درباره وضعیت ازدواج و فرزندآوری سؤال شده و علاوه بر این سیاست‌های دولت بر آن است که زنان فارغ‌التحصیل کمتری را در نسبت با مردان جذب کند، که این خود آینده زنان را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

کاهش تمایل جوانان به ازدواج

این اوضاع اقتصادی، فرهنگی در چین تبعات دیگری هم دارد. کاهش تمایل جوانان به ازدواج یکی از این پیامدهاست. جوانان اکنون با این سؤال روبه‌رو هستند که چرا باید ازدواج کنند. قیمت بالای مسکن یکی از دغدغه‌های مردان چینی است، چراکه داشتن خانه پیش نیاز ازدواج در چین به حساب می‌آید و البته مهریه‌ای که خانواده‌های سنتی برای دختران خود درخواست می‌کنند هم در حال افزایش است. همه این‌ها در کنار تغییرات فرهنگی و اجتماعی، نرخ ازدواج را بسیار کاهش داده

گرمایش زمین، تهدیدی برای صنعت کشاورزی آسیا

کم‌آبی آسیب دیده‌اند، اگرچه این خشکی آب‌وهوا باال‌نینو مرتبط نیست اما از نوامبر تا فوریه، مزارع آمریکا با بارندگی بالاتر از حد متوسط در ایالت‌های جنوبی تأثیر ال‌نینو را خواهند دید که به نفع گندم زمستانه است.» انتظار می‌رود آب‌وهوای آمریکای جنوبی برای دانه‌های سویا و ذرت که در اوایل سال ۲۰۲۴ برداشت می‌شوند، مناسب باشد. طوفان ال‌نینو گرم شدن آب‌های اقیانوس آرام است که معمولاً منجر به شرایط خشک‌تر در آسیا و باران‌های بیش از حد در بخش‌هایی از آمریکای شمالی و جنوبی می‌شود.

منبع: رویترز

گزارش

کارشناسان معتقدند تغییرات آب‌وهوایی و گرمایش زمین، وضعیت کشاورزی در جهان را دگرگون می‌کند و تولید محصولات کشاورزی در آسیا به ویژه در مناطق جنوبی را کاهش خواهد داد.

هواشناسان و تحلیلگران اعلام کردند انتظار می‌رود کاهش کم‌سابقه باران‌های موسمی باعث کاهش حجم محصولات کشاورزی از جمله برنج در هند، بزرگ‌ترین صادرکننده غلات در جهان شود. از سوی دیگر پیش‌بینی‌های تولید گندم به دلیل آب‌وهوای خشک در استرالیا، دومین صادرکننده بزرگ جهان نیز مورد بازنگری قرار می‌گیرد. باران‌های ناکافی در جنوب شرقی آسیا می‌تواند ذخایر روغن پالم، پرمصرف‌ترین روغن نباتی جهان را کاهش دهد، در حالی که تغییرات آب‌وهوا در چین، بزرگ‌ترین واردکننده ذرت و سویا، تولید مواد غذایی را به خطر می‌اندازد. «کریس هاید»، هواشناس یک پلتفرم معتبر تجزیه و تحلیل داده‌های آب‌وهوا، گفت: «ما در آب‌وهوای کامل ال‌نینو در چندین بخش از جهان هستیم و این وضعیت تا پایان سال تشدید خواهد شد. الگوی آب‌وهوا در آسیا با شرایط خشک ال‌نینو همبستگی دارد.» با تشدید ال‌نینو، کم‌آبی غیرمعمول مه‌اوت به غلات و دانه‌های روغنی آسیا آسیب وارد کرده و پیش‌بینی‌ها برای کاهش بارندگی در ماه سپتامبر بیشتر باعث اختلال در عرضه و افزایش قیمت می‌شود.

کمبود باران در هند و استرالیا

اکنون باران‌های موسمی هند که برای محصولات تابستانی مانند برنج، نیلگر، سویا و ذرت حیاتی است، ضعیف‌ترین باران‌های موسمی در هشت سال اخیر گزارش شده است. یک مقام ارشد اداره هواشناسی هند گفت: «تأثیر ال‌نینو بسیار بیشتر از چیزی است که پیش‌بینی می‌کردیم. این ماه با کمتری بیش از ۳۰ درصدی به پایان می‌رسد و به عنوان خشک‌ترین مه‌اوت در تاریخ ثبت شده است. ال‌نینو همچنین بر بارندگی سپتامبر تأثیر خواهد گذاشت.»

هند که ۴۰ درصد از صادرات جهانی برنج را به خود اختصاص داده، صادرات این محصول کشاورزی را محدود کرده و قیمت‌ها را به بالاترین حد در ۱۵ سال اخیر رسانده است. از سوی دیگر برآوردهای تولید گندم استرالیا برای اولین بار در چهار سال گذشته توسط تحلیلگران کاهش یافته زیرا مناطق کلیدی کشاورزی این کشور در ماه اوت بارندگی کافی نداشته‌اند. «وله هو»، مدیر یک شرکت کارگزاری کشاورزی گفت: «تولید گندم، تقریباً سه میلیون تن کمتر از برآورد اولیه ۳۳ میلیون تنی ما خواهد بود. اگر کاهش باران در ماه سپتامبر ادامه یابد، ما نیز به دنبال کاهش محصول هستیم.» استرالیا سه سال متوالی تولید گندم را افزایش داده که باعث افزایش عرضه برای واردکنندگانی مانند چین، اندونزی و ژاپن شده است. مناطق گرمسیری جنوب شرقی آسیا نیز تحت تأثیر گرمایش و خشکی آب‌وهوا قرار گرفته است، مزارع و باغات